

SAKSBEHANDLER
Maria Lytomt, Ingunn Holm

VÅR DATO
02.10.2024

postmottak@ra.no
www.riksantikvaren.no

VÅR REF.
23/01695-8

DERES REF.

DERES DATO

Oslo kommune - Plan- og bygningsetaten
Boks 364 Sentrum
0102 OSLO

Detaljregulering for Nedre Ullevål 1-4 - Oslo kommune - offentlig ettersyn - innsigelse

Vi viser til oversendelse fra Byantikvaren i Oslo, datert 2.9.2024 hvor detaljregulering for Nedre Ullevål 1-4 ble sendt Riksantikvaren for vurdering av innsigelse.

Høringsfristen for Riksantikvaren er satt til 4.10.2024.

Riksantikvaren reiser innsigelse til følgende elementer i detaljregulering for Nedre Ullevål 1 – 4.

- **Riving av søsterboligene, som er av nasjonal interesse**
- **At reservelegeboligen, søsterboligen i Nedre Ullevål 1-4 og Ullevålsalléen 5 og grøntanlegget rundt dem og overlegeboligen ikke er regulert til hensynssone vern**
- **Selve blokkene som foreslås bygd. Det samlede volumet av det som er planlagt utbygd er ikke tilpasset stedet, det lokale landskapet eller kulturminnene i området.**

Overlegeboligen, reservelegeboligen, søsterhjemmet og søsterboligene på Ullevål er viktige for forståelse av sykehusets historie, de ansattes roller og levekår, og har betydelig sosial- og samfunnshistorisk verdi.

Riksantikvaren bemerker at sakens dokumenter ikke inneholder beregninger av klimagassutslipp for alternativene bevaring og oppgradering kontra riving og nybygg.

Riksantikvaren har fått saken oversendt fra Byantikvaren i Oslo for vurdering av innsigelse på selvstendig grunnlag, i henhold til underretningsplikten innen kulturmiljøforvaltningen, jf. § 7 i *Forskrift om fastsetting av myndighet mv. etter kulturminneloven*.

Planforslaget

Planområdet ligger i utkanten av sykehusområdet på Ullevål sykehus. Hensikten med planforslaget er å legge til rette for økt utnyttelse til boliger, med ny bebyggelse i inntil 10 etasjer og med høyere utnyttelse. Planforslaget innebærer riving av fire boligblokker, opprinnelig oppført som boliger for sykepleiere ved Ullevål sykehus. Eksisterende bebyggelse i Ullevålsalléen 5 og Sognsveien 9c (reservelegeboligen) er verneverdig og planlegges gjenbrukt, men foreslås ikke regulert til hensynssone kulturmiljø.

Eksisterende bygning i Sognsveien 9a-b (Villa Ullvin, tidligere overlegebolig) er foreslått regulert til båndlegging, H730, som tilsvarer fredningsomfanget. Hagene rundt de to legeboligene skal videreføres som hager/grøntareal, men foreslås ikke regulert til hensynssone kulturmiljø.

Plan og bygningsetaten anbefaler ikke planforslaget, fordi bygningshøydene ikke er i tråd med overordnede føringer, og fordi kulturhistoriske verdier, naturverdier og stedskvaliteter ikke er ivaretatt i planforslaget.

Kulturminneinteresser i planområdet Sognsveien 9 A og B – «Villa Ullvin» (overlege- og rådmannsbolig)

Det ble oppført to legeboliger ved Sognsveien i 1919, en reservelegebolig (Sognsveien 9 C) og en større dobbeltvilla (delt overlege- og rådmannsbolig) "Villa Ullvin". Begge er antatt tegnet av arkitekt Victor Nordan. Den gamle overlevillaen på Ullevål sykehus representerer et viktig helse- og sosialhistorisk element i miljøet ved landets største sykehus. Bygningen har også betydelig arkitekturhistorisk verdi, og ble forskriftsfredet etter kulturminnelovens § 22a som del av eiendomsporteføljen i Helse- og omsorgsdepartementets landsverneplan (16.2.2012). Hageanlegget på eiendommen er ikke omfattet av forskriftsfredningen. Det er likevel viktig for opplevelsen av villaen, og har kulturminneverdi som hageanlegg med opprinnelige elementer som terrengform, struktur med belegg, gressflater, beplantningsstruktur og store, gamle trær.

Sognsveien 9 C – (reservelegeboligen) – 1919

Den tidligere reservelegeboligen ble oppført samtidig med og like nord for Villa Ullvin. Bygningenes utforming og plassering nær sykehuset forteller om legenes status i samfunnet og den interne organiseringen, ved at legene måtte bo nær, og helst på, sykehuset. Legene fikk store praktbygg å bo i, mens sykepleierne gjerne delte rom i søsterhjemmet. Bygningen med tilhørende hageanlegg er oppført på Byantikvarens gule liste over bevaringsverdige bygninger og anlegg.

Nedre Ullevål 2, 3 og 4 (1946), Nedre Ullevål 1 og Ullevålsalléen 5 (1953)

Søsterboligene er oppført som lamellbebyggelse i fire etasjer, med åpne grøntarealer mellom blokkene. Boligprosjektet ble bygget i to byggetrinn, første trinn med tre lamellblokker i fire etasjer ble påbegynt i 1946, Nedre Ullevål 2, 3 og 4. Andre trinn ble påbegynt i 1953 med to lamellblokker i fire etasjer, Nedre Ullevål 1 og Ullevålsalléen 5. Boligene rommet småleiligheter for sykepleiere. De har samme uttrykk og materialkvalitet, men blokkene fra 1953 har en dypere bygningskropp. Dette ga mulighet til seks leiligheter per trapperom, i motsetning til fire i det første byggetrinnet. I tillegg har de ulik utforming av balkonger og inngangsparti. Selv om blokkene er bygget i to faser og har enkelte forskjeller, framstår de som et enhetlig kulturmiljø.

Bygningene er bygget i håndbanket tegl fra Hovind teglverk med sokkel i granitt. Balkongene er nette, og med felles hoveduttrykk, men med noe avvik i detaljer blokkene imellom. Balkongene fra 1946 er mer artikulerte, med avrundende hjørner og rekkverk i smijern. Inngangspartiene er forseggjorte, med en ramme i granittstein (1953) eller i teglstein med baldakin (1946). Blokkene har teglsteinsdetaljer, som uttrukne teglstein og motiv i gavlene og artikulerte vindusutsparinger. Vinduer og ytterdører er skiftet i senere tid (ukjent årstall).

Boligene ble bygget av to boliglag som var tilknyttet OBOS. Byggingen ble finansiert ved husbanklån og innskudd fra kommunen. Sykepleierne bidro med 100 kroner hver og betalte husleie, som ble brukt til å dekke kostnadene ved bygningene. Det var stor boligmangel i Oslo etter andre verdenskrig, med lange ventelister for boliger. Sykepleiere som enslige, yrkesaktive kvinner var hardt rammet av denne boligmangelen

fordi det var vanskeligere for enslige å få tildelt boliger. I tillegg hadde sykepleierne vaktordninger og arbeidstider som gjorde det utfordrende å bo langt unna arbeidsplassen. Boligene i søsterblokkene ble opprinnelig prioritert for såkalte «Postsøstre» med delt arbeidstid på 5,5 timers formiddagsvakter og 2,5 timers ettermiddags-/kveldsvakter.

Lamellbebyggelse i tre til fire etasjer med saltak er typisk for boligbyggingen i Oslo og Aker i de første årene etter andre verdenskrig. Denne typen bebyggelse finnes både som mindre feltutbygginger og som del av større drabantbyområder. Boligkooperativer som OBOS og USBL stod for mange av de større utbyggingene, mens mindre boligbyggelag og bedrifter oppførte enkeltstående boligområder rundt om i byen. Flere av boligbyggelagene har tilknytning til yrkesgrupper og fagforeninger, men det er ytterst få boligprosjekter fra etterkrigstiden som er planlagt for å sikre boliger til yrkesaktive kvinner uten familie.

Søsterboligene på Ullevål vurderes å ha høy kulturhistorisk verdi som en del av kvinnehistorien og historien om sykepleieryrket, som en del av sykehushistorien på Ullevål, og som en del av historien om boligsituasjon i Oslo etter krigen. Blokkene gir et innblikk i hvordan boligprosjekter ble organisert og finansiert i etterkrigstiden, særlig for spesifikke yrkesgrupper som sykepleierne. Bygningene har høy arkitektonisk verdi som typiske representanter for det nøkterne massebyggeri i etterkrigstiden. Den arkitektoniske verdien blir ytterligere styrket av at blokkene har blitt lite endret siden de ble bygget, noe som gir dem høy grad av autentisitet.

Byantikvaren har gjennom *Massebyggeriprojektet* hatt mulighet til å gjennomgå lamellbebyggelse i Oslo fra etterkrigstiden som tilsvarer søsterboligene på Ullevål. Denne bygningstypologien har vært relativt vanlig, men de aller fleste tilsvarende bygg har fått skiftet balkonger og øvrige fasadeelementer, og mange har også fått ny utvendig kledning. I tillegg til at søsterboligene er av god kvalitet er de derfor også sjeldne, og særs gode representanter for denne bygningsbestanden.

Søsterboligene på Ullevål og Aker er oppført nær samtidig og hører til den samme sosialhistoriske konteksten, knyttet til hvert sitt sykehus i regionen. Blokkene er også

tegnet av de samme arkitektene, med samme arkitektoniske uttrykk og materialbruk. Byantikvaren har tidligere prioritert søsterblokkene ved Aker sykehus for vern. Søsterblokkene på Aker er dessverre revet slik det er forutsatt i den statlige reguleringsplanen for Aker sykehus. Blokkene på Aker sykehus var prioritert i Byantikvarens fredningsstrategi, men ble ikke vurdert for vern i forbindelse med Landsverneplanen for helsesektoren, da blokkene på det tidspunktet var i privat eie.

Samlet sett er søsterboligene på Ullevål av nasjonal interesse som kulturminner.

Søsterboligene på Ullevål ble ikke vurdert for vern i forbindelse med Landsverneplanen for helsesektoren, da blokkene på det tidspunktet var i privat eie.

Kulturminneinteresser i influensområdet Ullevål Sykehus

Planleggingen av Ullevål sykehus begynte i 1884, og den første avdelingen som ble oppført var epidemiavdelingen i 1887, etter tegninger av Adolf Schirmer. Sykehuset ble anlagt som et paviljonganlegg med fire sykehuspaviljonger, en observatoriepaviljong, økonomibygning, likhus og stall. Det lå i den nordøstre delen av dagens sykehusområde, med inngang fra Thulstrups gate. To av de opprinnelige paviljongene er fredet ved forskrift.

Like sørøst for planområdet ligger søsterhjemmet, oppført i 1921 og fredet ved forskrift. Formålet med fredningen er å bevare bygningen som eksempel på søsterhjem fra 1921 og som et helsehistorisk verdifullt element på Ullevål. Administrasjonsbygningen mot Thulstrups gate er også fredet ved forskrift.

Store Ullevål gård/ Vestre Aker skole

Prominent plassert på en høyde nordøst for planområdet ligger Store Ullevål gård/Vestre Aker skole. Store Ullevål gård er kjent i kilder allerede fra middelalderen. Eksisterende hovedbygning ble oppført i 1866 etter en brann, og ble ombygget i 1916 av arkitekt Harald Aars i forbindelse med at Christiania Opfostringshus (Waisenhuset) flyttet inn i 1917. Siden 1978 har anlegget huset Vestre Aker skole. Eiendommen er regulert til spesialområde bevaring.

Byantikvarens vurdering av planforslaget

Overlegeboligen, reservelegeboligen, søsterhjemmet og søsterboligene på Ullevål viser de ulike boformene ved sykehuset og representerer ulike epoker og arkitektoniske stiler. Til sammen gir disse bygningene en dyp forståelse av sykehusets historie, de ansattes roller og levekår, og har betydelig sosial- og samfunnshistorisk verdi.

Både søsterhjemmet og Villa Ullvin (overlegeboligen) er fredet som nasjonale kulturminner. Villa Ullvin er foreslått regulert til båndlegging H730, som tilsvarer fredningsomfanget. Hagen, som er viktig for opplevelsen av villaen og har kulturminneverdi som hageanlegg, er ikke siket vern. Byantikvaren mener hagen må sikres formelt vern gjennom regulering til bevaring. Byantikvaren vurderer også at reguleringsforslaget bør sikre formelt vern av de andre bevaringsverdige bygningene (reservelegeboligen og søsterblokken i Ullevålsalléen 5) som ikke er forutsatt revet i planen.

Siden blokkene på Aker, som nevnt over, nå er revet, og en del av denne historien dermed har gått tapt, er det desto viktigere å bevare den gjenværende sykehushistorien på Ullevål, spesielt historien knyttet til sykepleieryrket som en av landets første kvinneyrkesgrupper. Byantikvaren vurderer at søsterblokkene på Ullevål, i likhet med blokkene på Aker som er revet, har nasjonal verdi ut fra kulturhistoriske (kvinnehistoriske) og arkitektoniske kriterier. De representerer en viktig del av Norges sosial- og samfunnshistorie knyttet til sykehusenes utvikling og kvinners rolle i arbeidslivet.

Byantikvaren vurderer at det nye prosjektet er for høyt og massivt i forhold til miljøet det skal inngå i. Ny bebyggelse legges i bakkant av de fredete bygningene. Villa Ullvin (overlegeboligen) er en toetasjes bygning, og plasseringen, høyden og retningen til den nye bebyggelsen vil framstå massiv, sammenlignet med dagens blokkbebyggelse i fire etasjer. Dette kan føre til at den historiske bygningen mister noe av sin framtreddende betydning i bybildet, som vil svekke bygningens kulturhistoriske og arkitektoniske verdi. Søsterhjemmet har grunnet sin høyde og størrelse høyere tålegrense. Det nye prosjektet er plassert høyere i terrenget, i større avstand fra søsterhjemmet, og adskilt av to

eksisterende punkthus. Byantikvaren vurderer derfor at nybygget gir størst visuelle konsekvenser for overlegeboligen.

Byantikvaren ber Riksantikvaren vurdere innsigelse til planforslaget av hensyn til nasjonale- og vesentlig regionale kulturminneverdier på følgende punkter:

- Riving av fire boligblokker opprinnelig oppført for sykepleiere ved Ullevål sykehus

Riksantikvarens vurdering

Riving av søsterboligene

Riksantikvaren støtter Byantikvarens vurdering av at søsterboligene på Ullevål har nasjonal interesse, som representanter for Norges sosial- og samfunnshistorie knyttet til kvinners rolle i arbeidslivet, sykehusenes utvikling og boligbyggingen etter 2. verdenskrig. Blokkene gir et innblikk i hvordan boligprosjekter ble organisert og finansiert i etterkrigstiden, samtidig som de representerer boliger for enslige, yrkesaktive kvinner som i liten grad var prioritert på grunn av den allmenne boligmangelen.

Bygningene har svært høy arkitektonisk verdi som representanter for etterkrigsbebyggelsen. Den arkitektoniske verdien blir ytterligere styrket av at blokkene har blitt lite endret siden de ble bygget, og at det er få autentiske representanter fra denne periodens massebyggeri. Søsterboligene på Ullevål ble ikke vurdert for vern i forbindelse med Landsverneplanen for helsesektoren, da blokkene på det tidspunktet var i privat eie, og dermed utenfor vurderingsgrunnlaget for landsverneplanen.

Søsterboligene danner sammen med søsterhjemmet og de to legeboligene et kulturhistorisk viktig miljø med høye arkitekturhistoriske kvaliteter, som representanter for kvinne, helse- og sosialhistorie ved landet største sykehus.

- Riksantikvaren reiser innsigelse til rivning av fire av fem eksisterende boligblokker, "søsterboligene", innenfor planområdet.

Volumet til det planlagte prosjektet

Riksantikvarens primærstandpunkt er at søsterboligene ikke bør rives. Vi mener også at det nye prosjektet som planlegges bygd er for høyt og massivt i forhold til miljøet det skal inngå i. Den planlagte nye bebyggelsen legges i bakkant av de fredete bygningene Villa Ullvin og søsterhjemmet. Villa Ullvin (overlegeboligen) er en toetasjes bygning, og plasseringen, høyden og retningen til den nye bebyggelsen vil framstå massiv og dominerende, sammenlignet med dagens blokkbebyggelse i fire etasjer. Dette kan føre til at den fredete bygningen mister noe av sin framtreddende posisjon i bybildet. Dette vil svekke bygningens kulturhistoriske og arkitektoniske verdi. Søsterhjemmet er en bygning med en høyde og størrelse som gir bygningen en høyere tålegrense. Det nye prosjektet er plassert i større avstand fra søsterhjemmet, og adskilt av to eksisterende punkthus. Dette innebærer at det planlagte prosjektet gir størst visuelle konsekvenser for den fredete overlegeboligen. Det samlede volumet av det som er planlagt utbygd er ikke tilpasset stedet, det lokale landskapet eller kulturminnene i området

- Riksantikvaren reiser innsigelse til bebyggelsen som er planlagt som en del av detaljregulering for Nedre Ullevål 1-4.

Illustrasjon av plangrep og volumer, hentet fra sakens dokumenter

Behov for hensynssone vern

Villa Ullvin (overlegeboligen) er fredet. Villaen er foreslått regulert til båndlegging H730, som tilsvarer fredningsomfanget. Hagen, som er viktig for opplevelsen av villaen, og som har kulturminneverdi som hageanlegg, er ikke sikret vern. Riksantikvaren vurderer at hagen må sikres formelt vern gjennom regulering til hensynssone vern H570.

Riksantikvaren vurderer også at planforslaget må sikre formelt vern av de andre bevaringsverdige bygningene (reservelegeboligen og søsterboligene i Ullevålsalléen 5 og Nedre Ullevål 1-4) gjennom regulering av disse til hensynssone vern H570.

Reservelegeboligen, søsterboligene i Ullevålsalléen 5 og Nedre Ullevål 1-4 og grøntanlegget rundt dem og overlegeboligen må reguleres til hensynssone vern, og få følgende bestemmelser:

Eksisterende bygninger innenfor eiendommene Sognsveien 9, a, b og c, Ullevålsalléen 5 og Nedre Ullevål 1-4 eldre enn 1960, som er plassert innenfor hensynssone H570 på plankartet, tillates ikke revet, fjernet, flyttet og til- eller påbygget.

Bygningenes eksteriør og bærekonstruksjoner skal bevares uendret, eller føres tilbake til opprinnelig/eldre utførelse i tråd med dokumentasjon og kulturminnefaglig anbefaling. Mindre endringer av fasade eller bærekonstruksjoner kan unntaksvis tillates, dersom det ikke går på bekostning av byggets kulturminneverdier eller estetiske verdier.

Ved vedlikehold, reparasjon eller oppgradering av eksteriøret skal opprinnelige/eldre materialer og bygningsdeler, som vinduer, dører, fasadematerialer, takteking m.m. bevares med sin opprinnelige plassering. Der verdifulle eldre elementer er tapt skal opprinnelig uttrykk og kvalitet med hensyn til utforming, materialbruk og utførelse reetableres.

Dersom bevaringsverdig bebyggelse på grunn av brann eller annen uopprettelig skade må rives, tillates det oppført ny bebyggelse med samme plassering, hovedform, høyder, materialbruk og hoveduttrykk, som bygningen som erstattes.

Hagene og annet utomhusanlegg som er avmerket med hensynssone på plankartet skal bevares med sin historiske struktur og hovedkarakter. Dette inkluderer eldre terreng med markdekke, trær med rotsone og øvrig vegetasjon, og eldre hageelementer som trapper, hellelegninger, murer, gjerder og porter. Eksisterende elementer i hensynssonen tillates ikke fjernet med mindre fravær av verneverdier kan dokumenteres. Arealene tillates tilbakeført til eldre uttrykk og bruk. Mindre endringer kan tillates dersom det ikke går på bekostningen av utearealenes kulturhistoriske eller estetiske verdier.

Hvis det blir aktuelt med en skånsom fortetting innenfor planområdet, kan utstrekningen til hensynssonen vurderes.

- Riksantikvaren reiser innsigelse til at reservelegeboligen, søsterboligen i Nedre Ullevål 1-4 og Ullevålsalléen 5, og grøntanlegget rundt disse bygningene og overlegeboligen ikke er regulert til hensynssone vern

Klimaavtrykket til tiltaket

Sakens dokumenter inneholder ikke beregninger av klimagassutslipp for alternativene bevaring og oppgradering kontra riving og nybygg.

På et generelt grunnlag mener Riksantikvaren at å rive funksjonelle bygg, i et klimaperspektiv, bør unngås. Fordelene med å bygge nye bygg må i så fall være klart større enn å oppgradere de eksisterende bygningene.

Det er nå allment anerkjent at gjenbruk av eksisterende bygningsmasse er avgjørende for å nå bærekraftsmålene. Dette fremkommer blant annet gjennom Sintef-rapporten "Grønt er ikke bare en farge" fra 2020.

Det oppgis i utbyggers planbeskrivelse at søsterboligene i dag er koblet opp til fjernvarmenettet. Dette er en miljøvennlig oppvarmingskilde. Dette, sammen med et høyt antall boliger i forholdsvis kompakte blokker, gir, etter Riksantikvarens syn, et lavt klimaavtrykk for de enkelte boligene i søsterboligene i dag.

Vurdering av konsekvensutredningen

Konsekvensutredning for kulturminner gir en beskrivelse og verdivurdering av kulturmiljøene, og følger i hovedtrekk anerkjent metodikk (Håndbok om konsekvensutredning av klima og miljø M-1941). Det er også utarbeidet illustrasjoner som viser påvirkningen planforslaget innebærer, sammenlignet med dagens situasjon.

Verdivurderingen følger ikke helt angivelsene i M-1941. Der er verdiene angitt som uten betydning, noe verdi, middels verdi, stor verdi og svært stor verdi. KU-rapporten for kulturmiljø angir verdiene for, for eksempel søsterboligene, som stor til middels lokal verdi, samtidig som vurderingen i "skyvelinjalen" for verdi er satt til overgangen mellom middels og stor. Dette gjør, etter Riksantikvarens vurdering, verdisetningen uklar. De kategoriene som er angitt i håndbok M-1941, og som der er felles for alle miljøtemaene, burde vært fulgt helt tydelig.

Verdivurderingen av søsterboligene er Riksantikvaren uenig i. Søsterboligene burde vært satt med stor verdi, med skyvelinjalen opp mot svært stor verdi.

Det er også noen uklarheter i avgrensingen av kulturmiljøer i rapporten. I metoden i håndbok M-1941 er det bare et nivå når det gjelder delområder eller kulturmiljøer. I KU-rapporten for kulturmiljø ser det ut til at konsulentene opererer med til dels to nivåer. Det er avgrenset i alt 12 kulturmiljøer, som utgjør ti mindre kulturmiljø, og to overordnede kulturmiljø (boliger ved Ullevål sykehus og Ullevål gård), som tar opp i seg henholdsvis fire og tre av de øvrige kulturmiljøene. Det framstår som noe uklart hvorfor rapporten gjennomfører dette grepet.

Vi er uenige i den samlede konsekvensgraden for tema kulturmiljø. Samlet konsekvensgrad for tema kulturmiljø er gitt middels negativ konsekvens, selv om riving av søsterboligene er gitt alvorlig konsekvens. Håndbok M-1941 sier følgende om

sammenstilling av konsekvenser: "Som hovedregel skal ikke konsekvensgraden settes lavere enn den alvorligste konsekvensgraden." Bebyggelsen i planområdet, som direkte påvirkes gjennom riving av fire av fem blokker, er gitt alvorlig konsekvens i utredningen. Selv om de andre kulturminnene gis en mindre alvorlig konsekvensgrad, i form av visuelle virkninger, skal ikke dette utjevne konsekvensgraden for riving av søsterboligene. Vi mener dette er i strid med metodikken.

Konklusjon

Riksantikvaren reiser innsigelse til detaljregulering for Nedre Ullevål 1 – 4.

Vi reiser innsigelse til følgende elementer i planen:

- Riving av søsterboligene, som er av nasjonal interesse
- At reserveleiligheten, søsterboligen i Nedre Ullevål 1-4 og Ullevålsalléen 5 og grøntanlegget rundt dem og overleiligheten ikke er regulert til hensynssone vern
- Selve blokkene som foreslås bygd, de er høye, massive og med et stort volum. Det samlede volumet av det som er planlagt utbygd er ikke tilpasset stedet, det lokale landskapet eller kulturminnene i området.

Hilsen

Linda Veiby
avdelingsdirektør

Jarle Jarleson Vaage
seksjonssjef

Brevet er elektronisk godkjent uten underskrift

Kopi til: Byantikvaren - Oslo, Postboks 2094 Grünerløkka, 0505 OSLO